

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Кърджали, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Вергиния Еланчева

при участието на секретаря Симона Иванова
като разгледа докладваното от Вергиния Еланчева Административно наказателно дело № 20245140200119 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш за налагане на глоба серия * № *****, издаден от ОДМВР-К., с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на М. К. Д. с ЕГН *****, адрес гр.М., ул.„Х. Д.“ № *, ет.*, ап.**, за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство на 11.06.2023 г. в 12.02 часа в гр.К., ул. „П. м.“, до хотел „И.“.

Жалбоподателят М. К. Д. намира атакувания електронен фиш за незаконосъобразен, издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че срещу него имало издадени два електронни фиша за нарушение в един и същи ден, час и място. Нарушен бил принципа в наказателното право „non bis in idem“, тъй като имало идентичност на нарушението описано в издадените срещу него Електронен фиш серия * № ***** и Електронен фиш серия * № *****. Идентичност имало на съществени елементи на нарушението от гледна точка на конкретните условия на време, място и обстановка при осъществяване на деянието. Наказващият орган неправилно образувал административнонаказателни процедури срещу едно и също лице за едно и също нарушение. Незаконосъобразно било съставянето на втори електронен фиш за вече установено деяние. Издаването на два електронни фиша за едно и също административно нарушение накърнявало правото на защита на наказаното лице. Жалбоподателят моли съда да отмени атакувания електронен фиш, както и да му присъди сторените разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. Представил е чрез упълномощен адвокат писмено становище по делото, в което поддържа жалбата срещу атакувания фиш и излага подробни доводи за неговата незаконосъобразност. Моли за отмяна на електронния фиш, както и за присъждане на направените разноски за адвокатско възнаграждение.

Административнонаказващият орган, редовно призован за съдебно заседание, не се представлява. Депозирал е чрез юрисконсулт писмена молба, в която оспорва жалбата и моли съдът да потвърди електронния фиш. Излага подробни съображения за неговата законосъобразност. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Областна дирекция на МВР-К. При условията на евентуалност, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение като завишено с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Районна прокуратура-Кърджали, редовно призована за съдебното заседание на основание чл.62 от ЗАНН, не се представлява.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 11.06.2023 г. на територията обслужвана от ОД МВР-К. се осъществявал видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение със Стационарно преносим уред за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера ***** с фабр.№ *****. Същият бил позициониран в гр.К. на ул.„П. м.“, до хотел „И.“, където действащото ограничение на скоростта било 50 км/ч. за населено място. В 12.02 часа на 11.06.2023 г. бил заснет лек автомобил „*****“ с рег.№ *****, движещ се по ул.„П. м.“ до хотел „И.“ в гр.К., посока от „У. б.“ към бензиностанция „Е.“, със скорост 62 км/ч. при ограничение на скоростта 50 км/ч. След обработване на информацията от заснемането бил издаден атакувания електронен фиш, в който като нарушител било вписано името на жалбоподателя М. К. Д. в графа собственик, на когото е регистрирано МПС/ползвател. В описателната част на електронния фиш било вписано движение с установена скорост от 62 км/ч. - превишаване с 12 км/ч., съставляващо нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, в условията на повторност, за което на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.2 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв.

По делото е представен и втори електронен фиш - Електронен фиш за налагане на глоба серия * № *****, с който на М. К. Д. на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство на 11.06.2023 г. в 12.02 часа в гр.К., ул.„П. м.“, до хотел „И.“.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена от приложените по делото писмени и веществени доказателства и доказателствени средства – Клип от 11.06.2023 г., в който е фиксирана скоростта на превозното средство, регистрационният му номер, датата на нарушението, номерът на техническото средство; Справка за собственост на МПС, видно от

която собственик на лек автомобил „*****“ с рег.№ ***** е М. К. Д.; Сертификат от 12.01.2018 г. за проведено обучение за работа със СПУКС; Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № ***** и Протокол от проверка № *****/29.06.2022 г., от които се установява по безспорен начин техническата годност на използваното в случая техническо средство; Протокол за използване на Автоматизирано Техническо Средство или Система на датата 11.06.2023 г.; Електронен фиш за налагане на глоба серия * № *****; Електронен фиш за налагане на глоба серия * № *****; Снимков материал на разположението на уреда за заснемане; справка за нарушител/водач на жалбоподателя.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок по чл.189, ал.8 от ЗДвП, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП забранява на водачите на пътни превозни средства при избиране скоростта на движение да превишават в населено място скоростта от 50 км/ч. Процесният случай е описан именно като такъв. Видно от атакувания електронен фиш мястото на нарушението е в гр.К. Тъй като е отчетено превишаване на допустимата скорост за движение в населено място с 12 км/ч., е приложена санкционната разпоредба на чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.2 от ЗДвП, предвиждаща налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за водач, който повторно превиши разрешената максимална скорост в населено място, ако превишаването е от 11 до 20 км/ч. В случая от събраните по делото доказателства се установи, че на 11.06.2023 г. с автомобила „*****“ с рег.№ ***** е извършено административно нарушение от жалбоподателя. На процесната дата и място М. К. Д. като водач на моторното превозно средство се е движил с 62 км/ч. и така е превишил допустимата скорост за движение в населено място, нарушавайки забраната на чл.21, ал.1 от ЗДвП. Доказа се също, че жалбоподателят е извършил деянието в едногодишен срок от наказването му за същото по вид нарушение /чл.21, ал.1 от ЗДвП/ с влязъл в сила Електронен фиш серия * № *. Това обуславя и квалификацията на административното нарушение като „повторно“ по смисъла на & 6, т.33 от ДР на ЗДвП. Независимо от горното, настоящата инстанция намира, че обжалваният електронен фиш следва да бъде отменен като незаконосъобразен. При съпоставяне на издадения Електронен фиш серия * № * с обжалвания Електронен фиш серия * № *, съдът констатира, че е налице пълно тъждество на фактите, предмет на двата санкционни акта. Касае се за идентична по време, място и авторство фактология - осъществено от М. К. Д. на 11.06.2023 г. в 12.02 часа в гр.К., ул.„П. м.“, до хотел „И.“ управление на МПС - „*****“ с рег.№ *, с превишена скорост, която фактология покрива признаците на нарушението по чл.21, ал.1 от ЗДвП. Разпоредбата на чл.24, ал.1, т.6 от НПК прокламира принципа „non bis in idem“, според който никой не може да бъде преследван и съден два пъти за едно и също престъпление. Тази норма на основание чл.84 от ЗАНН е приложима и в производството по търсене на отговорност по административнонаказателен ред. В случая

фактите, въз основа на които на жалбоподателя е било наложено административно наказание за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП с първия по ред Електронен фиш серия * № *****, са същите, които формират и деянието по чл.21, ал.1 от ЗДвП, за което Д. е понесъл санкция и с процесния Електронен фиш серия * № *****. Установява се, че за едно и също деяние паралелно се проведени две административнонаказателни производства срещу жалбоподателя, което е недопустимо и в разрез с принципа „non bis in idem“.

От пълномощника на жалбоподателя са поискани и направените разноси по делото, а съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. Съгласно чл.143, ал.1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Ето защо и предвид отмяната на електронния фиш, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноси за адвокатско възнаграждение. Текстът на чл.63д, ал.2 от ЗАНН предвижда, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от ЗА. В случая е представен договор за правна защита и съдействие, в който е отразено, че е заплатено договорено възнаграждение в размер на 600 лв., но от представителя на ответната страна е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съдът намира това възражение за основателно, тъй като възнаграждението действително е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. Съгласно чл.18, ал.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл.7, ал.2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. Според чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с интерес до 1 000 лв., възнаграждението е 400 лв. В конкретния случай уговореното и платено възнаграждение е в размер на 600 лв., като предмет на обжалване е електронен фиш, с който е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., а делото не представлява фактическа и правна сложност. Заплатеният от жалбоподателя размер на адвокатското възнаграждение надвишава минимално предвидения по Наредбата, като с оглед на оказаната правна помощ, същият се явява несъразмерен и несъответстващ на критериите по чл.36, ал.2 от ЗА (да е справедлив и обоснован). Затова следва да бъде намален до предвидения в чл.18, ал.2 вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата, а именно до размера от 400 лв. Доколкото издателят на електронния фиш е Областна дирекция на МВР-К., именно същата в качеството ѝ на юридическо лице следва да понесе разноските по делото.

При този изход на делото на административнонаказващия орган не се дължат и не

следва да се присъждат поисканите разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба серия * № *****, издаден от ОДМВР-К., с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на М. К. Д. с ЕГН *****, адрес гр.М., ул.,Х. Д.“ № *, ет. *, ап. **, за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство на 11.06.2023 г. в 12.02 часа в гр.К., ул. „П. м.“, до хотел „И.“.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР-К. да заплати на М. К. Д. с ЕГН *****, адрес гр.М., ул.,Х. Д.“ № *, ет. *, ап. **, сумата от 400 лв., представляваща направени разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Кърджали по реда на глава 12 от АПК, в 14- дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____